

antage, liguet særskilt paa Frue Sogn, medens Domkirke-Sognets Beboere have været frie derfor, fordi den eiede de fornødne Midler til at vedligeholde sig selv. Jeg troer, at det vilde vække megen Misforopielse, hvis denne Skat nu skulde tages af Kæmnerklassen og lignedes paa Byen efter de samme Regler som Byens øvrige Udgifter. Endvidere er der Brolægningsskatten. Oprindelig var det der, som i alle Provindsbyer, saaledes, at Enhver vedligeholdt sin Gadestrækning. Det blev alt for 30 Aar siden paa et Raadstue-møde, som jeg overværede som Eier af en Gaard i Aarhus, vedtaget, at man vilde gaae ind paa at svare 8 β . pr. Quadratsavn. Det viste sig snart, at dette ikke var tilstrækkeligt til at vedligeholde, end lige til at fornye Brolægningen, og man gik snart ind paa at forhøje det til 1 Mk. pr. □ Savn, og man optog et Laan paa Brolægningsskassen, stort 15,000 Rb., hvoraf der, saavidt jeg veed, refterer mellem 10—11,000 Rb. Man blev endvidere enig om, at det skulde udelukkende lignedes paa Gadearealet. En Mand, der altsaa har eiet en i og for sig mindre betydelig Eiendom, f. Ex. en Hjørnegaard, har en meget stor Andeel i Skatten, medens en anden Mand, der har en meget betydelig Eiendom med en meget liden Facade, har en lille Andeel. Naar det nu derimod gaaer over paa Kæmnerklassen paa den Maade, som Lovforslaget foreslaaer, saa vil Forholdet ved Udredelsen af en med Borgernes eget Samtykke kontraheret Gjæld blive noget heelt andet end det, som de ere gaaede ind paa. Endvidere forekommer det mig, at der ved § 1 er at bemærke, at der navnlig er adskillige mindre Byer, hvortil der hører een eller to Landsbyer under Kirkesognet, og hvor Forholdet er noget anderledes, end Paragraphen synes at forudsætte. Disse Landsfogne ere i Reglen forenede med Byen med Hensyn til Pattig- og Skolevæsen, men forøvrigt aldeles uafhængige af Byen, høre som oftest til en eller anden Landjurisdiktion i andre Henseender, og der maa vistnok derfor udtrykkelig i Paragraphen udtales, i hvilken Stilling til Kommunen saadanne Sogne her-efter vilde blive satte. Den i § 2 anordnede Sørdebog maa jeg hde min fuldeste Anerkjend-

delse, og jeg skal kun beklage, at den ikke allerede for mange Aar siden er bleven befalet. Dphsningerne i saa Henseende ere paa mange Steber høist ufuldkomne, og der er meget liden Orden i dette Forhold i flere Byer. Man maa altsaa hde den høitærede Minister særdeles Tak for, at han paa eengang skaffer alt det Uvæsen tilside og fordrer indført en god og fornuftig Oversigt over samtlige Kommunens Indtægter og Udgifter, Eiendomme og Rettigheder. Den Maade, hvorpaa han i de følgende Paragrapher har foreslaaet Sagen reguleret, har jeg ikke fundet særlig Anledning til at gjøre Bemærkninger ved, navnlig paa Sagens nuværende Standpunkt. I § 11 bestemmes den Maade, hvorpaa denne Kanon, eller hvad man nu vil kalde det, der vil komme til at hvile paa Kjøbstadeiendommen, skal udfindes, og det er vistnok en overmaade hensigtsmæssig Maade, som foreslaaes; men der er dog een Ting, som jeg har at bemærke derved, og det er, at dette Gjennemsnitsbeløb idetmindste skal være $\frac{1}{6}$ af alle de Udgifter, som efter Gjennemsnit af de i Lovudkastet nævnte 10 Aar i det Hele have været Gjenstand for kommunal Vigning paa Eiendomme og Personer; nu staaer der vistnok bagefter, at det i Vedtægten skal bestemmes, i hvilket Forhold det saaledes fastsatte Beløb skal deles, men man kan dog ikke komme bort fra den Sjettedeel. Jeg troer, at Broten er sat saa lav, at den i de fleste Byer ikke vil volde nogensomhelst Forlegenhed, og grunder det sig end paa en nøiagtig Undersøgelse af Ministeriet, som jeg ikke kjender, saa forekommer det mig dog at have Betydning, at der er udtalt, at det skal underkastes en nøiagtig Prøvelse, inden det slaaes fast som Minimum for hvilken-somhelst By, enten den har ingen, store eller smaa Sorder, enten den har betydelige eller ubetydelige Eiendomme. I § 12 er det bestemt, at det Beløb, der skal udredes af Bygningerne, skal fordeles ligeligen paa disses samlede Assuranceværdi ved Udgangen af Aaret 1861. Dette kan man vel ikke godt komme bort fra, ihvorvel det er givet, at der kan være stor Forskjel paa to Eiendommers Skatteevne, slyndt Assurancesummen kan være lige stor for dem begge; men jeg erkjender, at det ikke kan være anderledes, og der er desuden noget